

ПИЈЕМОНТ

ДИРЕКТОР: Бранко Божовић

Основач: Љубомир С. Јовановић

Уредник: Коста М. Луковић

Грчка и Италија

— Сукоб због Епира и Јужне Албаније. —

Рђаво решено албанско питање почиње показивати рђаве последице. Одлуке Лондонске Амбасадорске Конференције односно Епира и Албаније демантоване су честим побунама и борбама у Епиру и Албанији. Ако сви знаци не варају, Европа ће, после пожара који ју је сада захватио, морати да коригира своје одлуке и односно Епира и односно Албаније.

На грчко-епирској граници, у последње време, владала је анархија. Епирским бегунцима привремена Зоографска влада није хтела, и ако је могла, да обезбеди повратак на огњиште; лична и имовна безбедност у Епиру била је апсолутно незагарантована. Да би успоставила мир и ред на својој граници, грчка влада је, одазивајући се молби мусиманског и хришћанског становништва из Северног Епира, наредила да њена војска умаршира у два епирска округа и власпостави у њима своје власти.

Истовремено са уласком грчких трупа у Северни Епир, Италија је послала своја три ратна брода под Валону и, у многим градовима Јужне Албаније, развила је живу агитацију против грчког мешића у епирске сукобе.

У почетку вешто скриван, грчко-италијански ривалитет у питању Епира и Јужне Албаније почeo је, од скора, да се обелодањује свом жестијном. Италијанска штампа, нарочито полузванична, захтева од италијанске владе, да предузме заштитничку улогу над Албанијом т. ј. да италијанске трупе умарширају у Албанију и успоставе италијанске власти. Грчки листови, одговарајући италијанским, захтевају да грчка влада изврши: (1) окупацију оног дела Епира, који је, под притиском великих си-

ла, евакуисала после публикованог протокола Лондонске Амбасадорске Конференције, и (2) да својим бродовљем заштити јужну албанску обалу од давно спремљених италијанских изненађења — изненађења чије би остварење значило повреду животних интереса грчке краљевине.

Грчко-италијански ривалитет због Епира и Јужне Албаније постаје, сваким даном, све већи. После предузетих одлучних мера у Епиру од стране Грчке, могу, врло лако, доћи одлучне мере Италије у Јужној Албанији. И тако се може додогодити да, поред великог европског појара, искрне један нов сукоб између Италије и Грчке због Епира и Јужне Албаније.

Из бојне линије

Кратко и јасно

Чуо један војник, у бојној линији, мало неповољне гласове о својој жени, па јој пошље дописну карпу све лаконске садржине:

„Жено, не мешај се са шкаршома!“

Огорчена што на отвореној карпи изражава сумњу у њену верност, жена, шакоје на отвореној карпи, одговори злједљиво мужу:

„Нит је ћеби до рата, ниши мени до шкарша..“

Сензацијно откриће

Шта је са имањем Краља Карола? —

За живота краља Карола владало је мишљење, да је он један од најбогатијих краљева на свету. Рачунало се да има око пола милијарде.

При отварању његовог те-

стамента увидело се, међутим, да се краљево имање цени свега на 50 милиона динара. То је изазвало мисао, да постоји други новац, који је склоњен у Немачку. И, заиста, починују се јављати докази, да је покојни краљ чувао новац у Немачкој и да је оставио нарочити тестамент, који показује, да су интереси Румуније за живота краља Карола ишли паралелно с интересима Немачке.

Очекују се појединости тих открића, која ће бацити нову светlost на многе догађаје из скоре прошлости Румуније.

Револуција у Аустрији

— Устанак на све стране —

Према последњим телеграмима руском „Новом Времену“ из Рима, у Аустро-Угарској на све стране извиђају побуне. У Босни и Херцеговини, Угарској, Хрватској, Славонији и Ердељу, сви људи који могу носити оружје, а нису позвати у војску, образовани су чете и одметли се од власти. У Загребу и Карловцу буканула је крава револуција.

У појсци је дисциплина спала на тнулу; убиства официра све су чешћа. Тако исто и међу Словенским матровима на флоти осетило се живо кретање.

По арнаутски

— Немци злоупотребљавају беле заставе —

Један Белгијанац, који је преживео опсаду форе Лонсена, најачег лијешког утврђења у коме се затворио ћеперал Леман, прича ову појединост из опсаде Лијежа, која показује каквим се све срећвима Немци служе приратовању.

„Немци никако нису могли

да пронађу место, где се налази купола утврђења. Онда они пошљу парламентара, који је почeo давати сигнале о огромном белом заставом, чиме се приближио утврђењу.

Парламентар је убијен, али одмах затим немачке гранате почеле су падати на Куполу. Фор је био разрушен и ћенерал Леман пао је у ропство.“

„Црне краве“

— Најновија врста немачке шпијунаже. —

Француски војници су често примећивани на сеоским путовима и кућања неке цртеже, који су представљали краву или другу коју домаћу животињу, час мању, час већу. Цртежи су били израђени доста невешто, али увек масним плајвазом и у опште тако да су се тешко могли избрисати.

Али се показало, да су те слике, по изгледу цртане дечјом руком, цртале немачки шпијуни, који у Француској има врло много. Мала крава значи да пут није само брањен; крава средње величине, да се у близини налазе већи одреди савезничке војске; а велика крава значи да се у близини налази неко утврђење. Оријентисање било је допуњено тиме, што је ћушка краве била увек окренута на ону страну, где се налазило место опасно за Немце. Крава, која је подигла главу у вис, служила је Немцима као опомена да се чувају.

Сада француска војска, пролазећи поред плотова и зидова, брижљиво уништава „црне краве“.

Јуначни краљ

— Белгиски краљевски пар на бојишту —

Ретко да је који краљ доживео, да буде тако популаран као краљ Алберт. За ту своју популарност има да захвали своме држању, које је заиста витешко.

Краљ Алберт успешно је извео сједињавање своје војске са француском и енглеском. Кад је при-

спео у тај град, општински савет позвао га је на свечан ручак, али је краљ то одбио и ручао са краљицом у биваку међу војницима. Краљица подноси све ратне тегобе.

Кад на бојишту настане мало затишје, краљ и краљица односе својим војницима, који су у рововима, дувана и друге ситнице, а кад је хладније време дају им коњака. Војска их просто обожава.

Ситуација

— Кратки извештаји са свих бојишта. —

Београд, 17. октобра.

На нашем ратишту није било значајнијих промена.

Званични немачки извештаји признају немачке неуспехе како на француском, тако и на руском бојишту. Борбе између Њепора и Димида настављају се све жешће. Белгиске трупе, које се боре на том делу, добиле су помоћ.

У руској Пољској Немци и Аустријанци отступају непрестано. Руси уводе у борбу огроман број свежих трупа, тако да је победа потпуно сигурна. Извршено је неколико веома важних стратешких операција, чији ће се резултати ускоро видети.

Стање је повољно по савезнике.

Са Босфора

— Турски престолонаследник против министра војног —

Вршећи Немаца по Турској уз припомоћ Енвер-паше изазвало је међу разборитијим турским државницима велико негодовање. Као одговор на немачко господарење турском престоницом, султан је поставио за главно-командујућег војске и флоте престолонаследника Јусуф-Изедину. Овај корак султанов поразио је Немце и њиховог протектора Енвера. Они на све стране пуштају гласове, да ће убрао свршити са својим противницима. Према ца-

помирљиви непријатељ свега што је препрека на путу ка социјалној републици — сад је готов да виче из свега грађа: „Живела Русија!“

Ево познатог револуционарног синдикалисте де Амбриса — идол талијанског сељака, — где држи говор о неопходности рата.

Марија Рижер — анархисткиња, која никако не напушта затворе чак ни у слободољубивој Италији, а која је позната својим зрачно-претераним убеђењима — позива на митингу да се иде на угњетаче — Немце!

Карте су се измешале. Вођа револуционарног национализма Енрико Корадини добија аплаузе крајње левице својим позивом: „Напред, Италијо, — у свој рат!“ Анархисткиња Рижер бесно тапше крајња десница.

Митинге замењују демонстрације, а демонстрације митинги.

Рим, престоница Италије, у току једне недеље видео је три демонстрације! Најпре су се римски грађани појавили обазриво,

нерешено, затим су демонстрирају узеле маћа, и 20. септембра већ је 70,000 душа корачало улицама, снажно изјављујући своју тврду намеру, да узму пушке у руке и почну туки Аустријанца и Немца.

Ово је био редак и дирљив призор. Напред је ишла група Тријентинаца и Тршћана, који су носили заставе трију иредентских покрајина полуразвијене у знак жалости, а за њима су ношене заставе свих удружења и партија Италије.

Гомила се заустављала пред енглеским посланством, тражећи да се изнесе енглеска застава; кад са оваја појавила све су се заставе пред њом спустиле. Народ је поздрављао Русију и дуго и ватreno тапшао Белгијанцима.

Оцећао се огроман идеалистички занос, велики, ретко виђени полет.

Чак су се и аргуси предавали расположењу, чак се и они пријужили заставама итало-аустријских провинција. О војсци не тре-

ба ни говорити. Ја сам лично видео, како су се војнички кордони раздвојили да прогуше гомилу, која је викала: „Живела војска!“

Ови испади, ови шумни изрази заједничке народне воље почињу се формулисати у партичким резолуцијама. Најпре су се појавили социјалисти-реформисти с резолуцијом, која је тражила да се ступи у рат. Потом су проговорили радикали, изражавајући увереност, да ће се оружана неутралност заменити оружаном акцијом. И напослетку, данас чак и лебрари, ови онтобристи италијанског народа, на скупу у Милану изјавили су: „Расмотривши положај Италије, либерали сматрају да је ступање у рат преко потребно зато, да би се једном за свада срвшило са Јадранским питањем и да би се добила хегемонија Италије у том мору.“

Позиције присталица рата сваког су дана све веће, а број поборника неутралности све је мањи. Чак је и главна ложа Слобод-Софиија

У Италији

— Цела Италија тражи рат. — Какав изгледа Рим у дане европског рата? — Држање штампе и политичких група. —

Римски дописник руског листа „Утро Росији“, К. Катанео, послао је своме листу овај занимљив допис:

„Римска катедрала више не постоји. Она је срушена гранатама. Цео свет је потресен од ужаса, не боје је потавлено.“

„Та одакле долазе ти варвари, који на тако страшан начин ожапошњују не само Француску, но и цели свет?“

„Мир се мора појавити и викнити: — Доста! Немачка и Аустрија морају се уништити, династије Хоенцолерн и Хабзбурговаца морају се заштитити са престола.“

Ово ј

ригадским обичајима, отров и револвер имаће реч. Престолонаследника чува гарда састављена од њему верних официра.

Из Једрене је премештена за Цариград она дивизија, која се недавно побунила про-

тив Немаца. Влада ће се ослонити на њу; Енвер паша је отишao у Једрене да тамо придобије војску за своју неизбежну борбу са Јусуп-Изедином.

Очекују се крвави догађаји у Цариграду.

Пред руско-турским ратом

— Турски бродови бомбардују Теодосију. — Опет „Хамидија“! — Потопљена два руска брода. — Турско-руски рат је неизбежан —

Петроград, 16. октобра

Од 9 и по до 10 и по часова изјутра једна турска крстарица са три оцака бомбардовала је станицу и варош Теодосију. Гранате су оштетиле катедралу, грчку цркву, докове, мало пристаниште, један је војник рањен, филијала Руске Банке за спољашњу трговину запаљена је. У 10 и по сахати крстарица се удаљила у југо-западном правцу.

Петроград, 16. октобар

Крстарица „Хамидија“ појавила се пред Новоросијским, тражећи пред ју вароши, а тако исто да јој се предаду и све државне финансијске установе. У случају одбијања претила је, да ће бомбардовати варош. Турски официри, који су били изашли на суво и турски конзул, похватали су. Турска крстарица отисла се на пучину.

Петроград, 16. октобра

Код куле светиље „Патин“, један руски параброд који припада руском друштву „Јалта“ долазећи од Кавказа, наишао је на торпед који је разбацила крстарица „Гебен“ и потонуо је. Посада и путници спасени су.

Параброд „Костен“ који је био послат у помоћ наишао је на два торпеда и потонуо је. Велики део посаде подавио се.

*

Према овим телеграмима, као и према вестима које су последњих дана стизале из Цариграда и Петрограда, види се, да је самовоља авантуртистичног германофиле Енвер паше победила увијавност турских државника и официра. Чак ни сам престолонаследник Јусуп Изеден, који је пре неколико дана постављен за главнокомандујућег турске војске да би сузбио свемоћни утицај немачких официра, није успео да Турску сачува од луде авантуре у коју је бацио пустоловни министар војни. Ако већ није објављен рат Турске против Русије биће објављен данас или сутра. У осталом, непријатељства су, као што се из данашњих телеграма види, отпочела.

Италију, јер се боје, да национални занос не уништи класну разлику, али они ипак осећају са Француском.

Додуше, влада за сада не показује никакве намере да заврши са неутралношћу. И чак напротив, она растура циркуларе о том, како је Италија сада необично мирна земља, у којој се слободно могу кретати странци. И њено спокојство може човека навести да помишља како су бесплодне и неизбиљне народне манифестије.

Али у ствари сада је мало људи, који верују у озбиљну могућност чувања неутралности.

Погледајте штампу и ви ћете у њој прочитати све друго само не потврђујући циркулара.

Социјалистички „Лавор“ отворено говори „да се прво треба ослободити садашњег министра спољних послова“. Лист не верује да су могући и да постоја такви формулари и налази, да ако се министар спољних послова остави

С француског бојишта

— Сви немачки напади, на свима фронтовима француског бојишта, успешно су одвојени. —

Немци су претрпели огромне губитке. —

Париз, 15. октобра. Службено

Преко целог јучерашњег дана напади Немаца у целом крају између Њепора и Араса нису били тако жестоки. Свуда смо одржали наше позиције и напредовали смо на северу и југу, од Ипра. Исто тако нешто смо напредовали и између Камбреја, на југо-истоку од Ла Басе и Араса, Тврди се, да су Немци имали много губитака у погинулим, рањеним и заробљеним војницима.

На северном крају, на десној обали реке Ена, Немци су преко ноћ покушали жестоку офанзиву, али су свуда били одбијени. Наше трупе настављају напредовање у шумама између Апрона и Сен Мијела, као год и у шумама Лепрет.

Париз, 16. октобра. Службено.

Два ноћна напада, које је непријатељ предузeo у пределу Ди-мида, одбијена су. Изгледа да је напор Немаца на фронту Њепор — Димид сломијен. Наша офанзива наставља се на северу од Ипра. Нешто мало напредовали смо између Ла Басе и Ленса.

На осталим фронтовима нема ништа важно да се забележи.

Париз, 16. октобра.

Према последњим вестима у приморју се наставља огорчена борба. Немци су седам пута прешли канал реке Изера, али су свуда одбијени.

Болнице у Брислу и у Остенди препуне су немачких рањеника. Немци су претрпели врло велике губитке.

ТЕЛЕГРАМИ

— Поенкаре на бојишту —

ПАРИЗ, 16. окт. — Председник Републике поново је отишао на војиште.

Повољна ситуација

ПАРИЗ, 16. окт. — Фалијер изјавио је једном уреднику „Журнала“, да ће рат бити врло дуг. — Листови једнодушно изјављују да је ситуација савезника изврсна, док ситуација Немаца постаје све неповољнија.

Потонули бродови

ПАРИЗ, 16. окт. — Два енглеска парна брода наишли су у Северном Мору.

на свом месту, то ће бити доказ за крајњи морални пад земље.

Треба рећи, да је „Лавор“ усамљен у својој оштрој оцени. Већина јавних органа признаје Сан Ђулијану и велики патриотизам и таленат и вредност. Али се и та већина чуди том циркулару.

Они до душе неће да настану на томе, да се рат одмах објави; они признају, да само влада има све податке за решење тог питања. Али они се заједно са утицајним „Коријере дела Сера“ боје и исказују бојазан, да се положај Италије из дана у дан све више погоршава и говоре да ће свом снагом подржавати владу, само ако се рат објави.

„Коријере дела Сера“ посвећује питању о неутралности великих чланак и изводи закључак да ова постаје штетна. А „Коријере дела Сера“ јесте један од најутицајнијих и најуздржљивијих органа штампе.

Укратко, судећи по свему, рат

Са нашег ратишта

НА ГУЧЕВУ, БОРАЊИ И ЈАГОДЊИ

Ваљево, 17. октобра

Петнаестог октобра на Гучеву, Борањи и Јагодњи водиле су се целог дана борбе у којима смо на појединим тачкама имали успехе.

На осталим фронтовима није се десило ништа значајније.

УНИШТЕН ВОЗ

Ваљево, 13. октобра

Ноћу између 15. и 16. октобра једна коњичка патрола у извиђању код села Бежаније, код Земуна, препала је један непријатељски воз и бомбама га уништила.

ПОСЛЕ БОРБИ У БОСНИ

Ваљево, 17. октобра

У борбама које су наше трупе имале последњих дана у Босни, заробљено је колико се до сада зна 470 непријатељских војника, један виши и 4 низа официра и два кадета.

Већина је ових војника из 22. и 79. пук.

Црно Брдо

Повиција на којој су Аустријанци завијени у црно

(Из „Ратног Дневника“)

Као једна огромна трпеза између две плодне долине, оно се пружа између Дрине и Јадра, посејано лепим селима, обрасло ниском шумом и високим житом. —

Његова падина према Јадру је блага и питома; али према Дрини, оно је суморно и стрмено, и црно својим камењарима и шумом од кржљавих јасенића и тужних црнограба. Према њему се, у Босни, пружају у недоглед брежуљци и висоравни. Са тих падина оно, плодно и питомо, изгледа црно и загонетно.

То је Гучево, висока стража поред Дрине.

Прешавши по други пут на наше земљиште, Аустријанци су и на Гучево ударили свом жестином; али докле су, много јужније, са прелаза код Црнчеве, задрли дубоко у плавине, потискујући наша слаба одељења, пред њим су се брзо зауставили, као пред браном бујица. И док су масе плавиле Борњу и Јагодњу, оно је брзо испливало изнад људи и затворило јадарску долину. — Скоро два месеца ломиле су се о њега непријатељске навале. И

са оно стоји као Арапат у сред потопа.

Последње своје напоре на Гучеву прикупили су Аустријанци почев од 1. октобра, кад се у њиховом генералштабу увидело да је пут преко Борање и Јагодње непроходан. Али су њихови напади тада тако дочекани, да су се камењари обожили крвљу и шуме засејале лешевима. Само једнога дана нађено је, од једне јаруге до друге, 800 погинулих. И Гучево је, крваво, и даље остало на стражи.

Упорно као љут камен који га покрива, пркосно као стрма падина која га од Дрине одваја, оно је постало поприштем тајанствених легенди и јазбином тајанствених сила. Са падине Романије, аустријски војник гледа у њега као у црну орлушицу, која заштитнички шире крила над Србијом и чека своју жртву. Његова мрачна репутација се толико упила у аустријске душе, да га Аустријанци називају Црним Брдом...

Аустријски војници, који су последњих дана заробљени, при-

се још дуго чекати, али не треба сумњати, да ће рата ипак бити.

† Цета

— Пешадијски мајор Драгутин Ц. Ђорђевић. —

И опет један од оних, чије ће име поколења са поносом спомињати!.. И опет један од оних великих, који ће ући у вазду зелен венац вековечне славе Србинове, показујући крваву, часну стазу, којом хероји Србије морају проћи!.. И опет један од оних силних, непоколебљивих и неустрашимих, који је својом јуначком смрти доказао љубав према својој Отаџбини, коју је свим жаром и пламом своје млађане, веселе, живажне душе љубио, волео, који је био уверен из дна свога племенитог срца у част и понос Србије, у коначну победу српскога ору

ја!.. И опет један од оних, који

чјују колико их је Гучево стало напора и страдања. Два заробљеника из 78. пuka кажу да је њихов пук два пута добијао наредбу напад на коту 708, али да су оба пута напад одложили због магле. И војници су се молили Богу да непрестано пада ниша и буде магла, само да се не би ишло напред. Али је наредба за напад покрај свега тога дошла. „Било нам је тада — прича један бегунац опет из 78. пuka — као да нам је неко нож у срце забо!“

Тада је настала чувена погибија од 1. и 2. октобра. Два бегунаца из 28. пuka, који су се предали 1. октобра, веле, да је при нападу на коту 708 највећи број војника изгинуо од пешадијске и митраљеске ватре. „Оно што је остало — кажу они — делом је бомбама потучено, а делом се разбегло“. Друга два војника из истог пuka, позивајући се на свеодочанство још друге тројице, овако описују, својим оскудним језиком, страшан дан на Црном Брду: „Било је то око 2 часа по подне. Ми смо наступали не наилазећи на велики отпор; али када смо дошли на 100 корака од наших ровова, дочекани смо врло јаком пешадијском и митраљеском ватром. Стрелачки строј наје назад, и повуче остale редове за собом, и сви пренуше куд који... Ми смо се одједанпут нашли пред вашим војницима, и тако смо се предали.“

Заробљеници сви једнодушно тврде, да су аустријски губитци били тада огромни. И сви, у место Гучева, помињу Црно Брдо.

Два заробљеника из 27. домобранског пuka причају, да је само њихова чета, за једно после подне, изгубила 50 људи...

Дневне вести

Народна Скупштина

Председништво Нар. Скупштине позвало је преко званичних новина народне посланице, да извеле доћи у Ниш, у седницу Народне Скупштине, на дан 1. новембра 1914. године.

Један демант

Јучерашњи број „Српских Новина“ саопштио је овај званични демант: „Пре неки дан протуране су овде и на страницама неистините вести о узрочима бављења царско-руског посланика у Софији, г. Савинског у нашој вароши.“

је са мајчиним млеком усисао сву озбиљност и покртвовање у својој служби, сматрајући за свети задатак: све дати у служби којој се посветио!...

И опет један!.. Да, Драгутин Ђорђевић - Цета, пешад. мајор, храбро је погинуо 6. октобра на бранику своје Отаџбине око 2 часа по подне, када је непријатељ управио највећу и паклену артиљеријску ватру на наше положаје.

Свестан свога позива, одгајен у породици племенитој, где се само о врлинама и дужностима зна, Цета је своју свету дужност до краја савесно извршио. Пао је јуначки као син оне земље која има да изврши свој велики национални задатак: Уједињење Српства.

И на једном камену темељцу, који је, јуначком смрти мајора Драгутина Ц. Ђорђевића, постављен за величанствену аграду уједињеног Српства, биће урезана четири златна слова, која ће

Овлашћени смо изјавити да је г. Савински долазио у Ниш само као туриста и да никакви преговори ни званични ни незванични нису вођени о каквим конвенцијама.

Бугарски дезертери

Једанаестог овог мес. побегла су на нашу територију преко границе у близини Криве Паланке два бугарска војника.

Дезертери су изјавили да су побегли због злостављања од стране официра.

Уредба о трговачким школама

Потписан је указ о изменама и допунама уредбе о трговачким школама у новоизложеним крајевима. Нове измене предвиђају: да Министар Народне Привреде одређује план наука и вештина у трговачким школама и расподед предмета; плате наставника трговачких школа равне су платама наставника средњих школа.

Добровољцима

„Многи непрестано изјављују жељу и траже да се уврсте у добровољце који би се борили са оперативном војском на ратишту. Сад се њиховој жељи може одазвати и може им се дати прилика да то постигну. Нека се обрате најближој пуковској команди, где ће добити детаљна обавештења.“

Они који имају мање од пуних 18 година неће се примити у добровољце. Остали ће се примити ако испуњавају постављене услове.

Добровољци ће добијати храну, одело, обућу и 1 динар дневно“.

Учитељи за Нову Србију

Министарство Просвете, као сазнајемо, донело је одлуку, да се известан број млађих учитеља из стarih граница упути привремено на рад по школама у Новој Србији.

Пример за углед

Војници из 2 чете, IV батаљона, VII пuka I позива прикупили су међу собом суму од 110 динара и послали је Црвеном Крсту као свој прилог у место помена својим изгинулим друговима на дан 15. септембра.

Друштво Црвеног Крста изјављује своју дубоку захвалност племенитим борцима из VII пuka.

је са мајчиним млеком усисао сву озбиљност и покртвовање у својој служби, сматрајући за свети задатак: све дати у служби којој се посветио!...

Под именом Цета сви су га звали: и другови и познаници, и млађи и старији, и младе девојке и старе баке, и деца и дечаци и сви његови војници.

У балканском рату пок. Ђорђевић суделовао је у свима биткама од Куманова до Битоља, где је био доста озбиљно рањен. — Одликован је медаљом за храброст.

Код својих предпостављених пок. мајор Ђорђевић због своје савесности и тачности у служби уживао је необично леп глас, што му је и допринело, да као млад мајор буде и командант одреда. Код својих војника због своје правичности и доброте, био је велика воља.

У приватном животу пок. мајор Ђорђевић био је омиљена личност. Због своје веселости, ведрог и

Отворен упис

Савез Добровољаца Краљевине Србије у Београду уписује добровољце. Сви они који би желели да се боре са оперативном војском на ратишту, нека дођу ради уписа у стан Савеза „Златни Топ“ од 8 до 12 пре подне и од 2 до 4 по подне.

За наше рањенике

Г-ђа Јелена Марковић, председница Кола Српских Сестара, отпотовала је у унутрашњост, да раздаје веш за рањенике по тамошњим болницама.

Госпођа ће прво обићи Крагујевац, Ваљево и Крушевача.

Војни позив

— Тиче се младића рођених у 1894. години —

Сви младићи рођени у 1894. год., осим оних који, по закону, имају права на служење јачког рока, позивају се да се одмах а најдаље до 25. овог месеца неизоставно јаве војном одељењу београдске општине ради извесног саопштења.

Од суда општине града Београда 15. октобра 1914. год. ВБр. 2.190 у Београду.

Из писма интернираних

— Где су и како су наши поданици интернирани у Аустро-Угарској —

Војин Стојиљковић, мајор моли да се извести г-ђа Христина Милисављевић, у Нишу, Јеронимова ул. 5, да се он налази као ратни заробљеник у Eszterdam-Tabor Кенујермејер, Ungarn, и да је здрав.

Драгиша Ковачевић, мајор моли да се извести његовог оца Радомира Вуковића, пуковника у Ваљеву, да се он налази као ратни заробљеник у Eszterdam-Tabor Кенујермејер, Ungarn.

Јован Стојановић, капетан, моли да се извести г-ђа Ружа Антонијевић у Зајечару да се он налази као ратни заробљеник у Eszterdam-Tabor Кенујермејер, Ungarn. Будимир Симић, редов, моли да се извести његов ујак Радисав Матејић у Јагодини, да је здрав, и налази се као ратни заробљеник у Eszterdam-Tabor Кенујермејер, Ungarn.

Г-ђа Ружа Стојановић, супруга пуковника Стојановића јавља да се налази у највећим материјалним неприликама. Моли, да се о томе извести њен муж, или госпођа Чеде Стојановића, судије у Лесковцу.

Рудолф Фелдман, трговац соб-

истрого хумора; због своје велике музикалности и осећајности за сваким што је уметничко, што је лепо и племенито, Цета је био душа свакога друштва. Ко се с њим једном упознао, с њим био у друштву, тај је осећао неодољиву жељу за што скријим састанком с њим. Цета је био оличена пријатност, племенитост и доброта.

Бистрот хумора; због своје велике музикалности и осећајности за

ног намештаја из Београда, био је на лечењу у Франценбадену, где га је рат затекао. Сад се налази интерниран у Егеру у толико да не може напуштати то место. Остао је потпуно без средстава и без одела. Његов је адреса: Eger, Schmerlingerstrasse 19. Матер своју испратио је у Беч, и она се налази тамо, (X Ropelstrasse 9 I 13), такође у највећој оскудици. Моли да се извести његова браћа: Вили и Жиго Фелдман, као и његов шурак Моша Пинто, и да му одмах пошаљу хиљаду круна.

Газда К. клисну на врата.

— Молим, нисте платили — потрча за њим келнерче.

Гост се пипну за чеп, тресну динар и дочека се излаза.

— Молим, кусур, виче келнерче, али јест кад би га газда К. чуо...

И тако газда К. први пут испаде галант и то много галант човек. — др. —

Од Редакције

Вл. Стан. — Рукописе писмо примили; Пошаљте их што пре.

*

Л. В. — Врњци. — Ваша жеља не може бити испуњена. Ствар оне врсте могу бити тек после рата публиковане. Јавите да ли намеравате скоро у Београд?

Последње вести

Велики руски успеси

Петроград, 16. октобра. Службено

Јуче смо сломили отпор последњих јединица непријатељских, које су непрекидно покушавале да се одрже на северу од Пилице. Сад су на фронту с оне стране Висле сви корпуси аустро-немачке војске у повлачењу. Заувели смо Стриков, Јешов и Ново Мјасто. Руска каваљерија ушла је у Радом; заробили смо неколико хиљада војника, запленили смо топове, неколико десетина митраљева и један трен аутомобила.

У Галицији нема ништа важног да се забележи.

У Источној Пруској

Петроград, 16. октобра

На фронту у Источној Пруској први корпус немачке војске, пошломаган другим јединицама предузео је за последњих четири дана поновне неуспеле нападе у пределу Бакаларјева. Непријатељ је имао огромних губитака.

С Белгиског бојишта

Хавр, 15 октобар (службено)

Ситуација белгиских трупа на Изеру побољшала се, Непријатељска артиљеријска ватра, коју туче енглеска флота, није тако интензивна. Кретање савезничких операција према Ипру веома је задовољавајућа.

ком Вологодском пуком, чији је шеф покојник био и којим је он командовао под Плевном.

У Берлин свакога дана дође просечно по 30 рањеничних возова.

У Белгији се стално дешавају сукоби између белгиског становништва и пруске војске.

Руси су међу осталим аустријским официрима заробили и краља бечког шика моде, кројача Сајдлера.

Немачки губитци у официрима огромни су. Веома је много пукова, где на 10 палих војника долази по 1 пали официр. Међутим, према теорији треба тек на 50 војника да дође 1 официр.

Немци су у руској Польској уништили сва војска где год су прошли.

Ратне ситнице

Утврђено је, да је у току рата уништено много Цепелина. — У Фридрихсхafenу убрзан

